Durantis, Guilelmus: Rationale divinorum officiorum
Straßburg: [Johann Prüss], 1486 Seite 132

mense septẽbri. Jnnocẽtius vo pa. ter
tius ꝯposuit illã. A cunctis nos q̃sum⁹
dñe mẽtꝫ ꝛ cor. defen. ⁊c̃. Jn ecc̃ia latera
nẽsi nunq̄ƺ dr orõ: ſꝫ in missa ꝛ i oibꝫ ho
ris loco orõis alta voce ꝑnunciat oratõ
dñica. q̄ in nouo test. prima orõ fuit. nã
et in primitiã ecc̃ia sic fiebat. Sane
pontifex seu sacerdos dũ orare seu orõ-
nem dicere incipit. man⁹ eleuat ꝛ exten
dit iuxta illõ. Manus demissas erigite
et genua debilia roborate Et romão põ
tifici ac etiã alijs epis: in mlt̃ꝫ eccl̃ijs mi
stri astantes man⁹ eleuatas sustentant
Que manuũ eleuatõ a lege sũpsit exor
diũ. Legit̃ ei in exo. xvi. c. ꝙ cũ isrl̃ pugñ-
ret aduersus amalech in deserto. moyses
ascendit sup̱ verticẽ collis. Cũq̄ƺ leua-
ret manus vicebat isrl̃. si vo paululuꝫ
remisisset amalech ꝑplm̃ supabat. Aa-
ron aũt ꝛ hur sustentabãt man⁹ eius ex
vtraq̄ƺ p̱te. Legit̃ etiã. iij. Re. ca. viij. ꝙ
salomõ stetit añ altare dñi in ꝯspc̃u ec-
clesie israel: ꝛ expandit man⁹ suas in ce-
luꝫ orãs p̱ ꝑplo. ꝛ geñ. xiiij. Leuo manũ
meã ad dñm deũ in excelsuꝫ. Eleuatio
aũt ipsa rep̃ñtat ꝙ xp̃s eleuatꝫ manibꝫ
ferebat̃ in celũ. Uel eleuat man⁹ adin-
stat saluatorꝫ in cruce pendẽtis Uñ illõ
Eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vesp̱-
tinum. Extensio vero manuũ ideo fit.
Nam xp̃us cũ expãdisset man⁹ in cruce
pro p̱secutoribꝫ orauit dicẽs. Pat̃ mi
dimitte illis qꝛ nesciũt q̃d fa. Moralit̃
instruẽs qꝛ christus sp̱ p̱atus ẽ recip̱e
penitentes. iuxta illõ qõ ipse promisit.
Omis qui venit ad me nõ eijciã foras.
Quidã tñ p̱fidi heretici derident hmõi
manuũ extẽsionẽ ꝑpt̃ illõ ysa. Cum ex-
tenderitis manus vrãs auertaꝫ ocl̃os
meos a vobis.

De epistola.

Ratione finita

dicitur epistola q̄ significat
doctrinã apl̃oꝝ. Eleganter aũt illaꝫ p̃ce
dit orõ: qꝛ legit̃ lu. x. c. Rogate dominũ
messis vt mittat op̱arios suos in mes
sem suã. Sane ep̃la grece latine super-
misso vel superogatio. dr ab epi qõ est
sup̃ ꝛ stolon qõ ẽ missio. Missa eni ẽ ab
apl̃is sup̃ legẽ moysi. sup̃ psalmos ꝛ p̱-
phetas ꝛ sup̃ euãgeliũ: sic̃ ꝛ ꝑphete sup̃
legẽ. Uñ ꝛ littere de vna p̱sona ad aliaꝫ
misse appellant̃ epistole. i. sup̃misse q̃si
misse sup̃: seu p̃ter id qõ refert nũcius
viua voce. sic̃ ꝛ apl̃us sup̃ id qõ dixerat
ephesijs. corinthijs ꝛ alijs epl̃as mitte
bat. Legi dꝫ epistola s̃m magistꝝ petrũ
antisiodoreñ. in dextra p̱te ecc̃ie: qꝛ xp̃s
primo venit ad iudeos q̄ dicebãtur in
dextra esse. Melius tñ fit i medio eccle
sie pro eo ꝙ iohẽs fuit medius int̃ apo
stolos ꝛ ꝑphetas vt iam dicet̃. Dicitur
quoq̄ƺ ep̃la in loco inferiori: euãgeliuꝫ
in sup̱iori ꝛ supposito p̃ano dõ q̄ sub euã
gelio dicet̃. Premittit̃ aũt ep̃la euãge-
lio. epistola nãq̄ƺ desig̃t officiũ qõ iohẽs
añ xp̃m exercuit: qui preiuit añ faciem
dñi p̱are vias ei⁹: sic̃ ip̃e testat̃. Ego vox
clamãtis in deserto p̱ate viã dñi. Johan
nes g̃ q̃si subdyaconus fuit ꝛ submini-
ster illi⁹: qui de se dicit. Non veni mini-
strari sꝫ mĩstrare. Uñ sic̃ predicatio io-
hãnis p̃cessit p̃dicatõeꝫ christi. ita ep̃la
euangeliũ p̃cedit. Gerit q̃ꝫ ep̃la figurã
ligꝫ ꝛ ꝑphetie q̄ christi aduẽtũ precesser̃t
sicut ip̃a euãgeliũ p̃cedit Precessit qui
dem lex euãgeliũ sic̃ vmbra lucẽ: sic̃ ti-
mor caritatẽ: ꝛ initiũ p̱fectõem. Sa-
ne subdyaconũ epistolã lecturꝝ vn⁹ tm̃
comitat̃ acolitus: qꝛ p̃dicatiõem iohĩs
pauci secuti sũnt: qm̃ lex neminẽ ad p̱-
fectõem ducit. Sꝫ dyaconũ euãgeliuꝫ
lecturꝝ taꝫ subdiaconi q̄ƺ acoliti ꝛ ceteri
comitant̃: qꝛ p̃dicatõeꝫ euangelij q̄ p̱fe
ctum facit plurimi suscepert̃. Dici etiã
potest ꝙ p̱ subdiaconi ꝛ diacõi ad legen
dum ꝑcessum duplex xp̃i manifestatio:
p̱ duplicẽ eius aduentũ significat̃ q̃ruꝫ
prim⁹ vnũ tantũ habuit p̃cursorẽ scꝫ io
hãnẽ qui p̱ subdiaconũ p̃cedentẽ signi
ficat̃. Scd̃s duos hẽbit videlꝫ enoch
et heliã qui p̱ duos vel plures p̃ceden-
tes dyaconũ figurant̃. Facies autẽ epi-
stolã legentis respicere dꝫ altare quod
christũ significat: qꝛ iohĩs p̃dicatio se ꝛ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-124/0132
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG